

NOTATKA

z posiedzenia Komisji Ustawodawczej

Data posiedzenia: 28 lipca 2009 r.

Nr posiedzenia: 220

Posiedzeniu przewodniczył: senator Piotr Zientarski – przewodniczący komisji.

- Porządek posiedzenia:**
1. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 kwietnia 2009 r. dotyczącego ustawy o zarządzaniu kryzysowym (*sygnatura akt K 50/07*).
 2. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącego ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (*sygnatura akt P 66/07*).
 3. Rozpatrzenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2009 r. dotyczącego ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym (*sygnatura akt K 27/07*).

- W posiedzeniu uczestniczyli:
- senatorowie członkowie komisji: Zbigniew Cichoń, Stanisław Gogacz, Leon Kieres, Bohdan Paszkowski, Krzysztof Piesiewicz, Grażyna Sztark, Marek Trzcíński, Piotr Zientarski,
 - zaproszeni goście:
 - Kancelaria Prezesa Rady Ministrów:
 - starszy specjalista w Departamencie Spraw Parlamentarnych Kamila Michalak,
 - przedstawiciel Biura Legislacyjnego w Kancelarii Senatu Marek Jarentowski.

Przebieg posiedzenia:

Ad. 1 Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 kwietnia 2009 r. dotyczący ustawy o zarządzaniu kryzysowym omówił przedstawiciel Biura Legislacyjnego Marek Jarentowski. Wyjaśnił on, że Trybunał orzekł o niezgodności art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym, definiującego pojęcie „sytuacji kryzysowej”, z art. 2 Konstytucji RP i z wywodzoną z zasady demokratycznego państwa prawnego zasadą prawidłowej legislacji, wymagającej dostatecznej określoności przepisów. Nadto Trybunał postanowił, że zaskarżony przepis traci moc obowiązującą z upływem 12 miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w DzU, tj. nie będzie obowiązywał od 1 maja 2010 r., bowiem natychmiastowa derogacja przepisu uznanego za niekonstytucyjny spowodowałaby, że cała ustawa stałaby się regulacją martwą. Eliminacja definicji pojęcia „sytuacja kryzysowa” w praktyce uniemożliwiłaby funkcjonowanie ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Jeszcze przed wydaniem wyroku w lutym 2009 r. rząd wniósł do Sejmu projekt ustawy nowelizującej ustawę o zarządzaniu kryzysowym, który przewiduje też zmianę treści definicji „sytuacji kryzysowej”. Projekt był już przedmiotem obrad w Senacie (druk sejmowy nr 1699, druk senacki nr 592). Senat w dniu 16 lipca 2009 r. wprowadził 8 poprawek do ustawy.

W związku z powyższym podejmowanie inicjatywy ustawodawczej jest zbędne.

Przewodniczący komisji Piotr Zientarski zaproponował, aby komisja nie wносиła o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie wykonania tego wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Komisja jednogłośnie (7 głosami za) przyjęła przedstawiony wniosek.

Konkluzja: Komisja nie będzie wnosić o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Zanim przewodniczący oddał głos przedstawicielowi Biura Legislacyjnego, poinformował członków komisji o swojej rozmowie na temat współpracy przy wykonywaniu wyroków Trybunału Konstytucyjnego z szefem Rządowego Centrum Legislacji Maciejem Berkiem oraz poczynionych ustaleniach.

Następnie ekspert ds. legislacji Marek Jarentowski przedstawił wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2009 r. dotyczącego ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (sygn. akt P 66/07). W tym przypadku Trybunał również orzekł o niezgodności z art. 2 Konstytucji RP art. 220 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w zakresie, w jakim stanowi on podstawę do zastosowania art. 130 ust. 1 tej ustawy do stanów faktycznych zaszłych w czasie obowiązywania ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (DzU z 2005 r. nr 111, ze zm.).

Bezpośrednim rezultatem niniejszego wyroku jest możliwość stosowania do czynów popełnionych przed wejściem w życie ustawy o obrocie z 2005 r. – zarówno jeżeli chodzi o kwalifikację prawną, jak i o sankcje – w całości przepisów poprzedniej ustawy o obrocie z 1997 r. Niemniej jednak należy uznać za potrzebne doprecyzowanie przepisów ustawy o obrocie z 2005 r., a w szczególności zaznaczenie, że jej art. 220 ust. 1 nie może być stosowany ze skutkiem wstecznym w odniesieniu do jej art. 130 ust. 1. Podjęcie takiego działania wydaje się tym bardziej potrzebne, że można wskazać także inne sprawy o skreślenie z listy doradców inwestycyjnych lub zawieszenie uprawnień do wykonywania zawodu doradcy, w których organy administracji miały trudności ze wskazaniem podstawy prawnej decyzji i na przemian stosowały przepisy ustawy o obrocie z 1997 r. i 2005 r. Stąd proponuje się by w art. 220 ustawy z 2005 r. dodać ust. 3 w brzmieniu: „3. W niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy postępowaniach w sprawach, o których mowa w ust. 27 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 224, stosuje się przepisy dotychczasowe.”

Jednocześnie w art. 220 ust. 1 wyrazy „ust. 2” należałoby zastąpić wyrazami „ust. 2 i 3”.

W związku z powyższym przewodniczący komisji Piotr Zientarski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja jednogłośnie przyjęła przedstawiony wniosek (7 głosów za).

Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy został upoważniony senator Marek Trzcíński.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

Ad. 2 Jako ostatni wyrok dr Marek Jarentowski omówił wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 kwietnia 2009 r. (sygn. akt K 27/07), w którym Trybunał orzekł o niezgodności art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie, w jakim pomija prawo związków zawodowych działających w uczelni niepublicznej do opiniowania zmian w jej statucie, z art. 59 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zdaniem Trybunału prawo do rokowań określone w art. 59 ust. 2 Konstytucji RP obejmuje nie tylko rozwiązywanie sporów zbiorowych i zawieranie układów zbiorowych pracy, lecz dotyczy również zawierania „innych porozumień”. Przez rokowania w celu zawarcia „innych porozumień” należy rozumieć m.in. zgłaszane przez związki zawodowe uwagi i opinie do projektów statutów jako aktów prawnych normujących funkcjonowanie takich jednostek organizacyjnych jak uczelnie publiczne i niepubliczne w zakresie określonym ustawą.

Dotychczas żaden uprawniony podmiot nie wniósł inicjatywy ustawodawczej, w związku z czym celowe jest podjęcie przez komisję inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie. Proponuje się, by art. 58 ust. 1 ustawy nadać brzmienie: „1. Statut uczelni niepublicznej nadaje jej założyciel albo uchwała organ kolegialny uczelni wskazany w statucie, po zasięgnięciu opinii związków zawodowych działających w uczelni, z zastrzeżeniem art. 24 ust. 1.”. Proponowana zmiana polega na dodaniu do dotychczasowej treści ust. 1 dyspozycji identycznej do tej, która znajduje się w art. 56 ust. 1, dotyczącym uczelni publicznej zobowiązującej podmiot nadający (uchwalający) statut do zasięgnięcia opinii związków zawodowych działających w uczelni.

Mając powyższe na uwadze, przewodniczący komisji Piotr Zientarski przedstawił wniosek o podjęcie inicjatywy ustawodawczej mającej na celu wykonanie tego wyroku.

Komisja przyjęła przedstawiony wniosek (7 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu). Do reprezentowania komisji w dalszych pracach nad tym projektem ustawy została upoważniona senator Grażyna Sztark.

Konkluzja: Komisja wnosi o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w tej sprawie.

W posiedzeniu komisji nie uczestniczyły osoby wykonujące działalność lobbingsową.

Sporządzono w Biurze Prac Senackich.